

9.

Socialministeriet.

København, den 6. Oktober 1932.

I Skrivelse af 8. Juli d. A. har Indenrigsministeriet ved at fremsende et Eksempplar af Forslag til Lov om Udøvelse af Lægegerning som vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling udbedt sig de Udtalelser fra Socialministeriet, som Forslaget maatte give Anledning til.

Under Henviisning hertil skal man meddele, at Socialministeriet kun finder Anledning til at fremsætte Bemærkninger til Forslagets § 13, Stk. 4—7. Idet man hermed fremsender en fra Direktoratet for Sygekassevæsenet indhentet Erklæring af 25. August d. A., til hvilken man i det hele kan henvise, skal man udtale følgende:

ad § 13, Stk. 4: Socialministeriet kan ikke tilraade denne Bestemmelse under Hensyn til, at der i de gældende Overenskomster mellem Lægekredsforeningerne og Sygekassecentralforeningerne findes udførlige Regler angaaende Fremgangsmaaden i Tilfælde af, at der rejses Klage over en Læge, at disse Regler har virket tilfredsstillende, og at Bestemmelsen ikke giver nærmere Direktiver for, hvorledes Sagen skal ordnes af Indenrigsministeren.

Hvis Bestemmelsen om, at Ministeren „træffer Bestemmelse om, hvad der i fornødent Fald videre vil være at foretage“, skal forstaas saaledes, at den ikke giver Ministeren en Bemyndigelse til efter sit Skøn at træffe en Afgørelse i Sagen, men kun betyder, at han foranlediger, at Sagen forfølges paa en af de Maader, som Lovgivningen i øvrigt giver Mulighed for (efter Lægelovens Ansvarsregler, efter Straffeloven eller efter de overenskomstmæssige Regler, jfr. Sygekasselovens § 28), kan man for saa vidt ikke have noget at erindre derimod i Realiteten, men man maa i saa Fald anse Bestemmelsen for overflødig og i hvert Fald holde for, at Meningen da bør tydeliggøres, og at Indenrigsministerens Bestemmelse bør træffes efter Samraad med Socialministeren.

ad § 13, Stk. 5: Sygekassebevægelsens Opbygning og Vækst har været baseret paa et nøje Samarbejde mellem Lægerne og Sygekasserne, et Samarbejde, der har haft en organisatorisk Sammenslutning fra begge Sider som nødvendig Forudsætning.

Da de Overenskomster, der afsluttes mellem Sygekassernes og Lægernes Organisationer, ifølge Sygekasselovens § 21 skal godkendes af Socialministeren, er der herigennem givet denne Minister Mulighed for at hindre, at der i Overenskomsterne optages Bestemmelser, som uden rimelig Grund udelukker Læger fra Sygekassepraksis. Det er derfor upaakrævet at skabe en speciel Bemyndigelse for Administrationen til at gribe ind paa dette Punkt, hvorhos det under alle Omstændigheder ikke vil være foreneligt med den nævnte Bestemmelse i Sygekasseloven at tillægge *Indenrigsministeren* denne Bemyndigelse.

ad § 13, Stk. 6—7: Socialministeriet maa formene, at Bestemmelsen i Sygekasselovens § 28, hvorefter der er oprettet et særligt Raad til Afgørelse af Tvistigheder mellem Sygekasser og Læger, er tilfredsstillende paa dette Omraade — i hvert Fald naar den ændres som foreslaaet i Folkeforsikringsforslagets § 25 —, og man finder derfor, at Ordene „eller Sygekasser“ i Stk. 6 bør udgaa.

Nogle med Direktoratets fornævnte Skrivelse fremsendte Bilag*) vedlægges.

Steincke.

H. de Jonquières.

Indenrigsministeriet.

*) Disse Bilag er ikke fremsendt til Udvalget.